

Růže z Texasu

Waldemar Matuška, 1965

4/4: ↓ ↓↑ ↑↓↑
Nebo 4/4: 5 (123) 4 (123)

1. Jedu Vám takhle stezkou, dát koňům v řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R. Ať si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, je sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R. Až si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R. Ať si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

4. Od těch dob svý stádo koní, sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.

R. Ať si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

